

Het onderzoek door OTKES betreffende de hostelbrand in Äkäslompolo vestigt de aandacht op gebreken in het veiligheidsbeheer van verschillende actoren

Onnettomuustutkintakeskus (OTKES), de Finse autoriteit voor het onderzoek van ongevallen, heeft het onderzoek afgerond betreffende de brand die op 13.2.2024 ontstond in een hostel in Äkäslompolo (Kolari) en waarbij drie doden vielen. Op het moment van het ongeval verbleven 28 personen, van wie het grootste deel buitenlandse toeristen, in het hoofdgebouw, dat twee verdiepingen telt. Het hostelgebouw werd volledig verwoest door de brand.

Onnettomuustutkintakeskus heeft reeds eerder [meegedeeld](#) dat de brand is begonnen met de as van een kampvuur die vanaf de bestemming van een tochtje was meegebracht en in de berging van het gebouw was bewaard. De plastic bak begon te branden en het vuur verspreidde zich vandaar vlug in de structuur en het buitenoppervlak van het gebouw. De brand had de tijd gehad om zich ver te ontwikkelen, vooraleer die binnen het gebouw werd opgemerkt.

”Bij ecotoerisme blijkt soms de nood aan behandeling en vervoer van as. Er is evenwel niet genoeg inzicht in de risico’s van as. Op dit moment bestaat er evenwel geen uniforme en veilige procedure voor de behandeling van as. Bovendien is het moeilijk zich van buitenaf gezien een beeld te vormen van de hitte en het gevaar van de as. We doen dan ook de aanbeveling dat Metsähallitus, het Finse bestuur voor bossen, gelijkvormige, doelmatige en veilige gebruiken ontwikkelt voor de behandeling van as”, vertelt onderzoeksleider Timo Naskali.

Het hostelgebouw zelf was oorspronkelijk als woning gebouwd, maar het werd mettertijd gewijzigd in een logeeraccommodatie. De wijzigingen die in de loop der jaren waren gebeurd in het gebouw verminderden de brandveiligheid en de kans op veilig buitenkomen.

”Er is niet bij alle wijzigingen rekening gehouden met het risico voor de veiligheid van personen en de kans op veilig buitenkomen uit de verblijfsruimten op de bovenverdieping werd ten gevolge van de wijzigingen aanzienlijk verkleind. De verspreiding van de brand naar de enige uitgang bemoeilijkte het verlaten van de kamers die zich langs de zoldergang bevonden. Alle overledenen verbleven in de kamers van de zoldergang op de bovenverdieping van het gebouw. Om een gelijkaardig ongeval te voorkomen, doen we het Ministerie van Binnenlandse Zaken de aanbeveling ervoor te zorgen dat de regionale reddingsautoriteiten actuele informatie over hotelactiviteiten in gebouwen krijgen zodat ze hun controles gericht kunnen uitvoeren. De gebruiker van toeristische accommodatie moet erop kunnen vertrouwen dat de lokalen veilig zijn en onder het gepast toezicht van de autoriteiten staan”, benadrukt onderzoeksleider Naskali.

Het onderzoek legt ook nadruk op het risicobeheer van de aanbieders van activiteiten.

De risico’s van noorderlichttochtjes en gelijkaardige activiteiten worden als gering beoordeeld en ze vereisen geen vergunning door autoriteiten, maar de veiligheid hangt af van het risicobeheer van de dienstverlener zelf. Er bestaat wel materiaal voor veiligheidsbeheer, maar het is onsamenhangend en bereikt niet alle aanbieders van diensten.

”Toerisme is een beduidend bestaansmiddel en de dienstverleners van activiteiten zijn spilfiguren voor het toerisme en de veiligheid ervan. De algehele verantwoordelijkheid voor het veiligheidsbeheer van het toerisme is evenwel onsamenhangend en ligt niet bij één instantie. We bevelen aan dat de toezichthoudende autoriteit Tukes het geheel van regelgeving voor het veiligheidsbeheer van de aanbieders van activiteiten en belevenissen vernieuwt. De informatie moet ook de buitenlandse actoren bereiken”, stelt onderzoeksleider Timo Naskali.

Tijdens het onderzoek kwam ook aan het licht hoe belangrijk het is dat de autoriteiten gereed zijn voor samenwerking, in het bijzonder bij ongevallen met een groot aantal toeristen en in dunbevolkte gebieden, waar de middelen beperkt zijn en de afstanden lang. Er was geen samenwerkingsplan voor gevallen met een groot aantal toeristen zoals de brand in Äkäslompolo.

Evenmin was er een plan voor het organiseren van psychosociale ondersteuning na de acute fase, waardoor het niet gelukt is de verantwoordelijkheid over te dragen. Het onderzoek toonde aan dat er regionale verschillen zijn bij de praktische realisatie van crisisopvang.

Bijkomende informatie:

Onderzoeksleider Timo Naskali, tel. 02951 50740